

Lisbet Kjær Müllers prædiken påskedag

Taler

Lisbet Kjær Müller
Sognepræst

Dato

5. april 2015

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædikentekster

Højsangen kapitel 8, vers 4-7

Paulus' Første Brev til Korintherne kapitel 15, vers 3-9

Markusevangeliet kapitel 16, vers 1-8

Salmer

Stat op, min sjæl, i morgengry

Som forårssolen morgenrød

Påskemorgen slukker sorgen

Som den gyldne sol frembryder

Påskeblomst! hvad vil du her

Herre, Du, som giver liv og glæde

- 1 "Og de sagde ikke noget til nogen, for de var bange." Der var engang en menighed i Rom, hvor dét var slutningen på evangeliet. De kendte ikke andre slutninger, for Matthæusevangeliet var ikke skrevet endnu. Evangeliet sluttede med at være bange, og så var ingen udelukket, så kan vi alle være med.

5

De kendte formodentlig Pauluses breve. Hos Paulus er det Kristi tilsynekomster efter hans død, der viser at han er opstanden. Først viste han sig for Kefas (Peter), siden for de 12 og så for over 500 brødre, som vi hørte lige før. Men her i Markusevangeliet er det ikke møder med den opstandne Jesus, der gør det. Det er noget helt andet: Den tomme grav. Jesus er ikke mere, hans grav er tom. Det totale fravær er en barsk slutning – med mindre det er den eneste mulige?

10

Vi er nu ved slutningen af Markusevangeliet, som vi har fulgt fra begyndelsen til enden, søndag efter søndag siden juni sidste år. Vi har fået lov til at kigge ind af vinduerne til en fremmed menighed, en gruppe mennesker, der levede omkring 15 år 70, og som altså var 2.-generations kristne. Og det har gjort mig langt mere bevidst om Markus som forfatter, ofte filmisk i sin form og med sans for at skabe. For opstandelsen kommer ikke først til sidst – jo på fortælleplanet – men i virkeligheden er den forudsat. Opstandelsen er der på forhånd. De levede efter

påske, var en påskemenighed, ligesom vi er det. Det er vi fælles om – uden opstandelsen var den kristne kirke ikke i verden. Og det får betydning for fortællingen om Jesus. For på ét plan er han i Markusevangeliet allerede opstået. Det er, som om den næste generation har været nødt til at gøre tilsynekomsterne
25 til en hel fortælling. De har jo heller ikke kendt ham selv. Det er, som om Jesus hele tiden ved, hvad der skal ske. Det går som en rød tråd gennem Markus' fortælling, at Jesus vidste det på forhånd. Vidste at han skulle lide, dø og opstå. Og det er der på en måde noget forsonende ved. Sådan som det også kom til udtryk i den bevægende opførelse af Markuspassionen her Skærtorsdag, hvor
30 det i en af koralerne hedder:

”Når bort min sjæl skal drage,

da tag den, Herre, i din hånd,

35

thi alt er godt, som ender godt.”

Lidelsen fylder meget i Markusevangeliet, og det tror jeg skyldes, at det var den situation menigheden stod i. Det var en forfulgt menighed. De har kunnet
40 identificere sig og finde mod og trøst, når de hørte Jesus bede: ”Abba, fader, alt er muligt for dig...dog ikke hvad jeg vil, men hvad du vil.” For dem var lidelseshistorien ikke et optog, men en virkelighed. Jesu opstandelse tvivlede de ikke på, men måske nok på deres egen. Derfor gik de og går vi med ud til graven.

45

”Kvinderne var bange”, fortæller Markus. Bange for det de lige havde oplevet – set og hørt. Det guddommelige – uforståelige, en engel, et budskab fra Gud: ”I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet hvor de lagde ham.” Hvordan kunne de sé stedet? Lå der et
50 lagen efter ham? Det gule lagen?

Og nu er den tom. Og det er selve det faktum, at graven er tom, at liget er væk, der godtgør, at Jesus er opstået.

55 Tomheden, hulrummet, fraværet af et lig, er det opstandelse? Der kunne være tusind forklaringer på, at graven var tom. Men det er der ikke for Markusevangeliet. Og englen siger: ”Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går forud for jer til Galilæa. Dér skal I se ham, som han har sagt jer

60 det.” Det er et løfte. Der er tilgivelse i de ord for de disciple, som svigtede, da det
gjaldt. Han går i spidsen for jer – for os alle sammen! Det er englen der siger det
nu i dag, men mon ikke Markuses menighed kan huske at have hørt det før. For
det var nøjagtig det samme, Jesus selv sagde til disciplene for få dage siden natten
til Langfredag, hvor de alle svigtede ham. Og med de ord tilgav han dem
65 allesammen på forhånd. Både Markusmenigheden og vi véd nu, at Galilæa ikke
bare er et geografisk landskab, en provins. Galilæa er et symbol på det gode sted.
I modsætning til Jerusalem, hvor det gik så frygtelig galt.

I Galilæa havde Jesus sine succeser. Folk lyttede, skaren fulgte efter. I Galilæa
70 havde Jesus helbredt de syge, også Peters svigermor, så hun kunne få gang i
gryderne igen. Jesus havde drevet dæmoner ud i stribevis, søndag efter søndag
sidste sommer, så præsten var nødt til at tage det alvorligt – hvad betød det? I
Galilæa, blev den grå sult til grøn mæthed. Galilæa var fyldt af fremtid. Men
også storme og dybt vand. Galilæas sø var en farefuld passage over til den anden
75 bred, hvor de fremmede boede. Og dér ville han over og åbne – nedbryde
grænser – gøre afstande mellem mennesker mindre. Gud var hele verdens Gud
og Far.

Og nu var det dem, der skulle fylde det tomrum ud, som hans død havde
80 efterladt dem i. Jesu var ikke mere, hans grav var tom. Hans fysiske fravær var
deres mulighed for nærvær. Hans fysiske fravær var nødvendig for at
menigheden kunne træde i karakter som opstandelsesmenighed: ”Kærligheden,
hjertegløden stærkere var her end døden”. Og vi er i samme situation. Også os
går han i spidsen for, også vi er med på vejen, har hans tilgivelse. Og Galilæa? –
85 Det er lige her udenfor. Glædelig påske.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

90 Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet, Påskedag

URI

95 <https://www.dansketaler.dk/tale/lisbet-kjaer-mullers-praediken-paskedag>